

подпоркѣ, благородныѣ, които сега още не сѣ ни на единѣ странѣ, но жалятъ народа за злочестиниѣ му, както го видѣхте вчера у Вижиняна.

— Наистинѣ трѣба да ги отдѣлиш отъ рыбарина.....

— Като го блжениш въ прѣстѣпленіе и въ полудѣ. Ваше Высочество ся договѣждате за всичко! Но обаждамъ ви че това не е толкозь лесно. Съвѣтуванъ отъ Геновини този дивъ волѣ, може да стане и по-умѣренъ въ стремленіята си и да земе единъ по-тихъ характеръ... Сега всрѣдъ благородныѣ въ стѣдѣхъ на купѣхъ той ся вижда като царъ всрѣдъ министриѣ си. Развива испанскій прѣпорецъ и кланя ся на образѣтъ Филиппа 4-го, и само противу васъ обраща выковѣтъ и всичкыѣ си орѣжія. Сѣди, устроява, заповѣдва.... Ако държи тѣзи системѣ още два дни, благородныѣ ще му подадѣтъ рѣкѣ и помощъ.

— Но какъ да направимъ тогоъзъ чловѣка да имъ стане умразенъ?

— Този чловѣкъ има женѣ коѣто обожава, и коѣто народѣтъ отива на Амалфіо да ѣ земе за да ѣ донесе торжественно въ Неаполь. Да го прѣдваримъ, Ваше Высочество! Да откраднимъ утрѣ рано женѣхъ и до всерѣхъ мищеніето на рыбарина ще стресне благородныѣ.

— Туй примыслихъ и азъ..... но какъ да въспрѣмъ послѣ поройтъ?

— Все съсъ женѣхъ пакъ, ще остане въ рѣцѣхъ ни като заложница.... като заплашвате тѣзи прѣмилихъ главѣ, обезорѣжвате Мазаніела.

— Но ако той ся не обезорѣжи, ако тури огнь и смъртъ въ Неаполь?....

— Тогаъзъ ще удавите огньѣтъ и смъртъхъ въ водѣхъ.

— Какво ищешъ да кажешъ съ това?

Мышеловецѣтъ ся видѣ че помысли малко, по завъртъ шапкѣхъ си между прѣстѣхъ си, послѣ като ся понаведе къмъ ухото на Подкралѣ, като че можахъ зидовѣтъ да го чуѣхъ.